

били завоювани отъ Англичане ти. Съшто така била покорена и западната планинска частъ на Англия, извѣстна съ име Валисъ, дѣто потомци ти на стари ти Брити много време нерачили да припознаятъ надъ себе си владичество то на Англосаксите ти и Норманите ти. Отъ времето на тѣхното покорение по-старий синъ на Английскій кралъ, сир. наслѣдникъ тъ, зель да носи титла »князь Валийскій (както дофините въ Франция).

Пиринейскій полуостровъ въ VIII вѣкъ билъ завладанъ отъ Арапите ти (Мавритите). Само Западните Готи на сѣверъ въ Астурийските планини останали независими. А Карлъ Великий призелъ отъ мохамеданите сѣвероисточната областъ на полуостровъ тъ. Заповѣдници ти на тая областъ и астурийските Западни Готи имали непрѣстайно война съ Арапите ти, и малко по малко отнимали отъ тѣхъ градове и земи; въ тая борба се калило испанското юначество, любовъ та камъ отечеството и безмѣрна та прѣданность въ католическата вѣра.

Между това арапското племе, което се заселило въ Испаня, по-голямата частъ отъ него се заловило на мирна работа, на търговия и на промишленность, и изгубило напредний си войнишкий духъ. Освѣнъ това мнозина намѣстници на области ти се побунвали противъ халифите ти, и ставали независими господаре; така Испанскій халифатъ се раздробилъ.

Въ XII вѣкъ християните владели вече всичката сѣверна половина на полуостровъ тъ, и направили нѣколко държави. Отъ тѣхъ първо било кралство *Кастилля*, (което ште рече »земя на твърдини;« християните, като истиковали стѣпка по стѣпка мусулманите камъ югъ, всяко късче отъ завоюваната земя укрѣплявали съ укрѣпени сгради); на истокъ отъ нея била *Арагония*; а въ Пиринейските планини се съставило кралство *Навара*. Най-